

РЕШЕНИЕ

№ 3943

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1424** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], подадена чрез адв. Ш. от САК, против Решение от 25.11.2021г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 106 състав, по НАХД № 6199/2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 516074-F534051/08.06.2020г., издадено от началника на отдел сектор „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно, несъответстващо на обществената опасност на деянието, постановено при съществени нарушения на материалния закон, процесуалните правила и е необосновано. Изтъква се, че според НП не е постъпвало възражение срещу АУАН, а такова е депозирано, но не е обсъдено, а това според касатора е съществено процесуално нарушение. Оспорват се изводите и мотивите, с които районният съд е приел, че деянието не съставлява маловажен случай. Моли се касационната инстанция да отмени решението на СРС и потвърденото с него наказателното постановление. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. Ш., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – ЦУ на НАП - отдел „Оперативни дейности“ чрез юрк. Й. изразява

становище за неоснователност на касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Съдът, като взе предвид наведените касационни основания и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва. По същество е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил следното:

На 06.01.2020г. в 11.43 часа била извършена проверка в стопанисван от [фирма] търговски обект – зала-кафе „Оазис“, находящ се в [населено място], [улица], при която било установено, че в обекта е монтирано фискално устройство, притежаващо функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. Установена била разлика в касовата наличност в размер на 74 лева, която сума се явявала в повече от отразената от фискалното устройство, а нямало вписани за деня в паметта на фискалното устройство „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Прието било, че разликата от 74 лв представлява въведени пари в касата, които не са отразени във фискалното устройство. На [фирма] бил съставен АУАН за нарушение на чл.33,ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. Въз основа на него е издадено процесното НП, с което на дружеството е наложена на основание чл.185,ал.2 вр. чл.185, ал.1 от ЗДДС имуществена санкция в размер на 500 лева.

За да потвърди наказателното постановление, районният съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл.34 от ЗАНН, при спазване на изискванията на ЗАНН, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Районният съд е приел за безспорно установено и доказано извършването на нарушението, за което дружеството е санкционирано, както и че законосъобразно е наложена имуществената санкция в минимален размер, като няма основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Тез изводи се споделят изцяло от касационната инстанция.

Районният съд е изпълнил задължението си да извърши цялостна служебна проверка за законосъобразност на наказателното постановление. Съдът е разгледал и изложил мотиви по наведените в жалбата до СРС възражения и доводи за допуснати при издаването на НП процесуални нарушения. Районният съд е дал ясен и конкретен отговор по основните оплаквания в жалбата на дружеството, в това число относно необсъждането от страна на наказващия орган на възражението срещу съставения АУАН. Преценката на районния съд по този въпрос, а именно, че не е налице съществено процесуално нарушение, тъй като правото на защита на дружеството не е накърнено, е правилна и се възприема изцяло от настоящият касационен състав.

Районният съд е извършил обективно, всестранно и пълно изследване на събраните по делото доказателства, обсъдил е и е изяснил релевантните факти и обстоятелства във връзка с вмененото на дружеството нарушение. Въз основа на това правилно е заключил, че по несъмнен начин е установено извършването на нарушението.

Съгласно чл.185, ал.2 от ЗДДС, извън случаите по ал. 1, на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните

търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1., т.е. от 500 до 2000 лева. В случая касаторът е осъществил състав на административно нарушение по чл.185, ал.2, но тъй като наказващият орган изрично е посочил, че нарушението не води до неотразяване на приходи, законосъобразно е санкциониран с имуществена санкция в размерите по ал.1. Правилно районният съд е посочил, че имуществената санкция е законосъобразно и справедливо определена в минималния предвиден в чл.185, ал.1 ЗДДС размер. Не е налице явна несправедливост на наложеното наказание, тъй като не са налице многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства, а само едно такова – обстоятелството, че нарушението се явява първо за дружеството.

Предвид изложените съображения, касационната инстанция янамира решението на районния съд за правилно, поради което то следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и направеното искане, на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в минимален размер.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК и чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 25.11.2021г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 106 състав, постановено по НАХД № 6199/2021г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: